

seikkaa, kuinka tärkeätä on saada kommunistit vakuutetuiksi eri sukupuolien täydellisestä yhdenvertaisuudesta työväenliikkeessä. Heitä voidaan yhtä vähän kieltää ottamasta osaa työkansan valtiolliseen taisteluun kuin entisiin uskonnollisiin seremonioihin. Miesväen keskuudessa vallitseva harhaluulo, etteivät muka naiset kykene ratkaisemaan valtiollisia ja yhteiskunnallisia kysymyksiä, on selitettävissä siten, että mainitut kysymykset on tähänastisesti ratkaistu sodalla ja verisillä vainoilla, joihin naiset mieluummin ovat suhtautuneet syrjästä katsojina, kuten viisaamman ja heikomman sukupuolen tulee.

Puheet käännettiin venäjän ja turkin kielellä. Hauskaa oli kuulla kansallispukujen puhujattien käyttävän maansa murretta. Heidän hehkuista kasvoistaan ja viikkaita eleistään voi päättää, miten paljon intoa ja uskoa asiansa lopulliseen voittoon heillä kullakin oli. Epäilemättä oli heissä montakin lahjakasta naisagitaattoria.

Kommunistisen naisväen ensimmäinen yleisvenäläinen kokous oli omiaan vahvistamaan sitä yhteistyön ja tunnonsidettä, joka liittyy Idän ja Lännen köyhälistön yhteen yksimieliseen taisteluun köyhälistön kansainvälisen diktatuurin puolesta.

A. Kollontai.

Koulut ja työläiset

(Federated Press'ille kirjottanut Miriam Allen de Ford.)

Jos te annatte minulle lapsen kunnes hän on täyttänyt 12 ikävuotta, te voitte sitten pitää hänet loput ikänsä. Uscimpiin niistä asioista joista me ajattelemme—tai luulemme, että me ajattelemme—me olemme saaneet alkeellisen opetuksen jo ennenkin pääsimme toiselle vuosikymmenelle. Ne asiat, jotka me silloin opimme helposti, huomaamattomasti, voidaan nyt muuttaa meidän mielessämme vain jatkuvalla ponnistelulla ja sinnikkäällä uutteruudella.

Huomaatko nyt kuinka tärkeätä olisi, että yleisissä kouluissa, joissa suurin enemmistö meistä kuluttaa lapsuutensa, opetettaisiin totta, ainoastaan totta eikä mitään muuta kuin totta?

Eikös niissä sitten opeteta totta? Well, katsotaanpa; ja kun minä luettelen näitä tosiseikkoja muistella oimia alkeis- ja kansakoulupäiviäni ja harkitkaa olenko minä oikeassa.

Sikäli kuin minä muistan, minä sain oppia totuuden laskuopista, tavuusta ja ehkä maantieteestä siihen määrin kuin sitä siihen aikaan tunnettiin. Mutta miten kävi muiden oppiaineiden kanssa? Kirjallisuus—minä sain kokonaan väärää, paikkansapitämättömiä ja jokapäiväisiä arvosteluja kirjailijoista, liioitteluja paikallisista kuuluisuuksista ja suurista kirjailijoista, jotka eivät olleet kyllin tavanmukaisia tai oikeaoppisia vallassaoleville, ei mainittu mitään. Fysiologia—siinä minulle opetettiin hyvin paljon tupakan ja alkoholin kauheista seurauksista, mutta huolellisesti vältettiin opettamasta minulle mitään elämän perusteellista tosiseikoista, aina siihen saakka, että ei edes annettu täydellisiä tietoja ihmisen ruumiin anatomiaa! Historia—historia, tuo taloustieteen palvelija—oh, mikä annos valheita, väärennyksiä ja pimitettyjä tietoja se olikaan keskitettyä menneiden aikojen aikakirjaan!

Jos te haluatte saada vähän käsi-

tystä—siitä miten historian opettamista lapsille väritetään paikallisilla ennakkoluuloilla, kysykää englantilaiselta työltä, mitä hänelle on opetettu Amerikan vallankumoussodasta, tai etelä-valtiolliselta työltä, mitä hän on saanut oppia Yhdysvaltain sisällissodasta. Ja jos nämä menneet asiat on näin pimitetty, niin kuinka paljon totta arvelette annetun teille ja minulle—ja nyt kun tilanne on paljon tiukempi, kuinka paljon vähemmän totuutta arvelettekaan lasten saavan koulussa tänä päivänä—siitä suuresta muutoksesta uuteen ja parempaan yhteiskuntaan, jota julistetaan kaikkialla maailmassa lakkojen, työ-sulkujen, työtaistelujen ja vallankumouksien kautta?

Tällä ovat työväenluokan avuttomat lapset, jotka luovutetaan viideksi tunniksi päivässä opettajain huostaan, jotka eivät uskalla vaikka tietäisivätkin paremmin olla mitään muuta kuin vallassa olevan luokan käyriä, ja näiltä opettajilta näiden lasten täytyy saada historian, taloustieteen ja politiikan pohjatietonsa! Jos joku rohkea opettaja, alkeiskoulusta aina yliopistoon saakka, kapinoi vastaan ja lausuu totuuden näistä asioista, hänet otia erotetaan toimestaan häpeällisellä tavalla ja useinkaan hän ei ole harjaantunut mihinkään muuhun työhön. Luonnollisesti, koska opettajat kaikkialla saavat kehoa palkkaa ja heillä on ylenmäärin työtä, sellaisia järkähtämättömiä kapinallisia löytyy vain harvassa. Ja suurin enemmistö opettajista on itekin saanut opetuksensa samanlaisen väärän kaavatustyön kautta, joten he uskovat ja mielellään levittävät niitä valheita mitä he opettavat.

Todella onnellinen on se lapsi jonka kotiopetus on niin tervettä, että hän voi käsitellä ja vastustaa sitä työläisväestöisen propagandan valheellista ilmapiiriä mikä yleisissä kouluissa vallitsee! Kuulin sellaisesta tapauksesta eräänä päivänä. "Siviilihallitusmuoto" oli muka oppiaineena koulussa. "Ja onko missään maailmassa sellaista paikkaa missä vallitsee todellinen kansanvalta?" kysyi opettaja puheitaiteellisesti, tietysti odottaen vastauksen olevan kieltäisen. Mutta joukosta nousi pieni tyttö, jonka vanhemmat kotiopetuksellaan olivat vastavaikuttaneet niihin väärin käsiteltyihin mitä tyttö oli saanut koulussa. Hän vastasi rohkeasti: "Kyllä, Venäjällä!"

On tarpeetonta sanoa, että tapaus ei päättynyt tähän, sillä opettaja määräsi lapsen vanhemmat "tutkittavaksi", mutta sen kertominen ei kuulu tämän kirjoituksen yhteyteen.

Mitä me voimme tehdä sellaisen tilanteen johdosta? Ennen kaikkea meidän on opittava ymmärtämään sitä; toiseksi meidän on työskenneltävä koko ruumiimme ja sielumme voimalla sen liikkeen hyväksi joka tulee saattaa koulut yhä hyvin kuin koko maan, niiden ihmisten läsiin, jotka ovat ne rakentaneet ja jotka niitä ylläpitävät. Ja jos me olemme edelleen koulussa, meidän on seiso-tava totuuden puolesta maksoi niitä maksoi, ja jos me olemme tai tulemme opettajiksi, meidän tulee kieltäytyä opettamasta valheita huolimatta siitä kuinka suuria uhrauksia se kysyy. Ja väliaikaisena toimenpiteenä sekä tulevaisuuden varalta varustautumisena meidän tulee avustaa työläisten omien koululaitosten kehittämistä. Näissä työläisten omassa koulussa opetetaan totuuksia ja yleiset koulut tekevät hyvin kun alkavat seuraamaan niiden esimerkkiä!

LIIKKEENHOITAJAN NURKKA

Toverittaren asiamiehille ja lukijoille

Räsyistä tehdään paperia; paperista tehdään rahaa; rahat synnyttää pankkeja; pankit antavat lainoja; lainat synnyttävät kurjuutta; kurjuus tuottaa räsyjä. Siinä räsyn tarina, räsynuotilla, räsylläisen laulamana.

Ylläoleva räsytarina muistuttaa työläisen omaa kohtaloa. Työläiset ovat jo vuosituhansia vierineet ja kiertäneet samanlaisessa Grottemyllyssä; ja nyt on aika jo pyrkiä siitä vapautumaan.

Maailman köyhälistö vapautuu räsyn kohtalosta ainoastaan sosialismin kautta. Sosialismin tunteminen on välttämätön jokaiselle työläiselle. Sosialismia tuntemaan oppii työläinen parhaiten sosialistisen sanomalehden kautta.

TOVERITAR ON SOCIALISTINEN SANOMALEHTI. LEVITTÄKÄÄMME TOVERITAR JOKAISEN SUOMALAISEN LUETTAVAKSI.

Toveruudella, TOVERITTAREN LEVITYSOSASTO, Box 99, Astoria, Oregon.

PORTLAND, ORE.

Minulle sattui tässä joku päivä sitte sellainen tapaus, jota en voi olla kertomatta, nim. seuraavaa:

Menessäni tavan mukaan osaston talolle, jossa oli kaikenlaisia kokouksia, satuin minäkin pistämään päni sisään erästä ovesta, jossa piti olla naisten ompeluseuran kokous, vaan siellä ei ollut kuin jokunen naispuoli, joten minäkin otin "senstin" ja meini joukon jatkoksi, kuulostamaan mitään siellä on hommana. Siinä tällistellenäni kuulin, että oli aikomus ottaa "kesäloma" Minä vähän noin niinkuin ajattelin, että mitään se tuo nyt on.

Eihän se loma kyllä pahaa tekisi. Mutta minusta on näyttänyt siltä, että ompeluseura on ottanut jo koko pitkän talviloman, ettei sitä nyt ainakaan tarvitsisi jatkaa enään kesällä. Mutta siinä samalla en maltanut olla suutani avaamatta ja sanoa jotain sellaista, josta naiset ehkä ottivat itseensä ja "kesäloma"-puhe jäi kun jäikin siihen. Ja neula alkoi käydä niin tulen vietävästi, että sähköä luulin olevan neulassa. Myöskin samalla valitsivat pari ukkoa kirjeenvaihtajiksi Toverittaren. (Näes siellä ei ollut kuin jokunen Eeva ihminen.), jotta tulisi paremmin tästä eteenpäin tietoon, mitä se ompeluseura toimii.

Ilmatietoja. Suuri ohjelma-iltama on osaston talolla 19 päivänä kesäkuuta kello 8:30 illalla. Ohjelmassa on näytöskappale, puhe, runoja, laulua, y.m. Sisäänpääsy 25 senttiä. Sitten sunnuntaina, 26 p. kesäkuuta on mieltäkiinnittävä tilaisuus, sillä silloin KATE O'HARE TULEE PUHUMAAN Rohaes Parkissa. Hän kulkee kansallisen puolustuskomitean puhujana. Ottakaa "Fulton" katuväyryn toiselta ja Morrisonilta, jolla pääsette perille.

Huom! Ompeluseuran seuraava kokous on 22 p. kesäkuuta, kello 8 illalla osaston talolla, jossa tarjotaan kahvia ja pyörähdellään lopuksi. Siis: niin nuoret kuin vanhatkin kokoukseen!

Osaon työkokous on 16 päivänä kesäkuuta. Tulkaapa oikein suurella joukolla ja jättäkää sähkökuvat seuraavaan kertaan, sillä nämä ovat yhteisiä asioita, joita ei voi sivuuttaa. Toiste lisää.—ö.

LAKE JOURSTAN.

Tov. Kalle ja Emma Lantto lapsineen kävivät täällä. Matkansa varrella tov. Lantot olivat matkalla Canadaan. Matkansa he suorittavat autolla. Hyvää lykkää matkalla ja myöskin perillä.

Raivaajastakin päin tulla tupahti kehoituskirje että tilata Raivaaja ja Nykyaika. Kirjelmässä hiukan moitiskeltiin "Tuholaisen" lehtiä, joita Työmies, Toveri, Punikki ja Toveritar ovat. Nämä lehdet kuulemma ovat omistettut kokonaan sosialistipuolueen parjaukselle ja että Nykyaika vastaa kaikkia näitä julkaisuja, sanojen mukaan.

No niin, minä puolestani kehoittaisin teitä kaverit viemään "Nykyai-kanne" Asthabulaan ja hautaamaan sinne entisten Amerikan sanomain, tai sähköanturain rinnalle. Ja kehoitan teitä tilaamaan "Eteenpäin" osote,

771—39 st. Brooklyn N. Y.

Tov. muori H—i.

AMESBURY, MASS.

Terveisiä taas täältä merenranta kylästä, koskapa viimeinen, niinkin vaatimaton paikkakunnan uutinen kylästäme pani ottamaan Toverittaren käteensä semmoistenkin, jotka eivät kai paljon seuraile maailman tapahtumia. Niin ajattelin, pistäisinpä taasen uutisia niin kai sitten taas luette Toveritarta. Minä olen tullut siihen huomioon varsinkin pienillä paikkakunnilla, että jos lehdissä kirjoitetaan paikkakunnan uutisia, niin kyllä niitä aina lukevat semmoisetkin, jotka eivät suuresti kannatakaan lehteä, jopa sitten että sitä tilaisivat. Mutta näin ne nyt kuitenkin ottavat edes lehden käteensä ainahan siellä silloin tulee vilkastua muutakin.

Näin ollen jos naiset kirjoittaisivat paikkakunnan uutisia, ja varsinkin sitä toivoisin täältä idästä, niin me idän naiset siten näyttäisimme, että me emme ole jättänyt Toveritarta, niinkuin näkyy eräs toveritar täällä "Mooseksen lehdessä" luulevan. Meillä työläisillä on meidän omat lehtemme, joita me ei tulla jättämään. Muistakaa siis idän naiset kirjoituksillanne Toveritarta.

Viime kesänä en ollut asiamies, sillä täällä oli mieshenkilö silloin asia-